

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Hynka Baňoucha a Mgr. Aleše Roztočila, ve věci žalobkyně: **N. M.**, zast. JUDr. Vlastou Dohnalovou, advokátkou, se sídlem Petra Bezruče č. p. 598, Sokolov, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 7. 2013, č. j. 16 Ad 28/2012 – 64,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně JUDr. Vlastě Dohnalové **se p ř i z n á v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 3.146,-- Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 7. 2013, č. j. 16 Ad 28/2012 – 64, jímž byla pro opožděnost odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „žalovaná“) ze dne 21. 9. 2011, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 19. 7. 2011, č. j. X, kterým byl (z důvodu dodatečného započítání doby péče o dítě) žalobkyni podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a podle čl. 39 Smlouvy mezi Českou republikou a Ukrajinou o sociálním zabezpečení, publikované pod sdělením č. 29/2003 Sb. m. s., od 17. 7. 2008 zvýšen starobní důchod tak, že jeho výše činí 4.572 Kč měsíčně. Krajský soud dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Stěžovatelka podala žalobu k poštovní přepravě dne 29. 7. 2012, ačkoli včasnou žalobu byla povinna podat do 21. 3. 2012, o čemž byla poučena usnesením Okresního soudu v Sokolově ze dne 31. 1. 2012, č. j. 11 Nc 97/2011 - 6, jímž zastavil řízení o žalobě, jímž stěžovatelka napadala totéž rozhodnutí žalovaného. Okresní soud v Sokolově poučil stěžovatelku, že vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno v občanském soudním řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba ve správním soudnictví, je lhůta k podání žaloby zachována, je-li žaloba podána u věcně a místně příslušného soudu ve správním

soudnictví (Krajského soudu v Plzni) do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto usnesení (k čemuž došlo dne 21. 3. 2012).

Proti tomuto usnesení krajského soudu podala stěžovatelka včasnou kasační stížnost, v níž uplatnila důvody nepodřazené pod některé z ustanovení v § 103 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 150/2012 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a v níž obsahově namítala zejména, že výše důchodu nebyla vypočítána správně. Protože stěžovatelka nemá vysokoškolské právnické vzdělání a nebyla zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), avšak splňovala podmínky pro osvobození od soudních poplatků, soud jí ustanovil zástupkyni z řad advokátů (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Elektronickým podáním ze dne 6. 1. 2004, opatřeným zaručeným elektronickým podpisem, vzala stěžovatelka prostřednictvím své zástupkyně kasační stížnost v celém rozsahu zpět, neboť poté, co za účelem doplnění stížnosti převzala věc a seznámila se s ní, dospěla ustanovená zástupkyně k závěru, že žaloba byla zřejmě podána opožděně a kasační stížnost je bezpředmětná.

Dne 27. 1. 2014 doručila stěžovatelka zdejšímu soudu podání, v němž zopakovala průběh projednávání své věci a nesouhlasila s rozhodnutím krajského soudu. Vyslovila rovněž nesouhlas s doložkou zastupitelnosti ustanovené advokátky (substituční doložka), obsaženou v plné moci ve věci nové žádosti o posouzení výše důchodu, kterou jí advokátka předložila k podpisu. Dále popisovala, jak měla být poškozena postupem jiného advokáta před Okresním soudem v Sokolově a žádala, aby se „Nejvyšší soud“ věcí zabýval.

Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Podle § 64 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 41a odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, dále „o. s. ř.“ může být úkon odvolán, jen jestliže jeho odvolání dojde soudu nejpozději současně s tímto úkonem.

Při zastupování činí zástupce úkony za zastupovanou osobu. Ze zastoupení vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému (§ 436 odst. 1 a § 3028 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění platném v okamžiku zpětvzetí). Ustanovená zástupkyně stěžovatelky vzala kasační stížnost zpět úkonem, který došel zdejšímu soudu dne 6. 1. 2014. Podání stěžovatelky, z jehož části podle obsahu vyplývalo, že může jít o odvolání zpětvzetí kasační stížnosti, bylo zdejšímu soudu doručeno dne 27. 1. 2014, tedy poté, co mohl být tento úkon odvolán (srovnej i rozsudek zdejšího soudu ze dne 12. 3. 2004, č. j. 7 Azs 35/2004 - 72, citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz, nebo obdobně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 3. 2001, sp. zn. 20 Cdo 1211/99 či usnesení ze dne 31. 7. 2002, sp. zn. 29 Odo 500/2002 citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu jsou dostupná z www.nsoud.cz). Ani pokud by tedy podání stěžovatelky ze dne 27. 1. 2014 bylo posouzeno jako odvolání zpětvzetí kasační stížnosti, nemohl by soud k takovému odvolání přihlídnout.

Proto Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

pokračování

O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Nejvyšší správní soud dále rozhodl o odměně a náhradě hotových výdajů soudem ustanovené zástupkyně stěžovatelky. Protože zástupkyně stěžovatelky je advokátka, má dle § 35 odst. 8 s. ř. s. právo na náhradu odměny a hotových výdajů vůči státu. Výši odměny stanovil Nejvyšší správní soud v souladu s § 7 a § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, na 1000 Kč za úkon. Zástupci stěžovatele přitom náleží odměna za dva úkony právní služby (příprava a převzetí věci a zpětvzetí kasační stížnosti). Náhrada hotových výdajů pak zástupkyni stěžovatelky náleží ve výši 300 Kč za úkon (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Protože zástupkyně stěžovatelky doložila, že je plátkyní DPH, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o příslušnou sazbu daně. Celkem tedy činí odměna a náhrada hotových výdajů stěžovatele, včetně DPH, 3.146 Kč. Tato částka bude vyplacena ustanovenému zástupci do dvou měsíců od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu